

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

דבר ברור ופשוט, שעכשיו בני ישראל נמצאים
'בעבר הירדן', ועומדים ממש להכנס לארץ
ישראל, ביחד עם משה רבינו כפשוטו ממש!

ראה עמוד 4

ערב שבת קודש פ' דברים, שבת חזון, ערב ת"ב
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שעב

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי
ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש
נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז

וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה
למלאות שנה לפטירתה
- בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה
ומשפחתם שיחיו קאטש

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

הגעגועים למשיח יפעלו ביאתו / משיחת ש"פ דברים ה'תשמ"ח

7 זמן הגאולה

תשובתו של דוד המלך לשאלה: כיצד יבוא לפתע משיח? / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 אג"ק - פרסום ראשון

אגרת קודש נדירה מכ"ק אד"ש מה"מ מתאריך זהה לשבת זו

11 יומן תש"מ - פרסום ראשון

פרק מ"ב מתוך יומן תש"מ / מיום ה', ד' מנ"א - עד תשעה באב

14 כתי"ק - פרסום ראשון

רבי אינו "מגלה עתידות" / צילום נדיר מהגהת אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ פינחס ה'ש"ת

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ושיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

איינער וואָס האָט ביי אַסאָל געפּרעכט... (Handwritten notes and stamps are present on the left side of the page, including a circular stamp with the date 1937 and other illegible text.)

רבי אינו "מגלה עתידות"

לפנינו צילום נדיר ונפלא (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחתו בהתוועדות ש"פ פינחס, מבה"ח מנחם-אב השי"ת (נדפסה בלקו"ש חי"ח ע' 477 (לאחרי הגהות נוספות), וכן ב"שיחות קודש" השו"ת (הוצאה חדשה) ע' 120 ואילך) בשולי העמוד הבאנו – לאחרי המראי-מקומות שהוסיף כ"ק אד"ש – מראי מקומות נוספים מהמו"ל ד"שיחות קודש" וסומנו באותיות קטנות יותר

הלן הקטע כפי שמובא בצילום שלפנינו (הכתי"ק בא בהדגשה):

איינער האָט אַמאָל געפרעגט, פאַרוואָס האָט דער רבי געשריבען די עתידות אין "הקריאה והקדושה" פארשטעלט, מ'האָט דאָך געקענט שרייבען בגלוי? און נאָך דעם וואָס האָט אופגעהערט גיין דער הקריאה והקדושה, האָט דער רבי אינגאַנצען אופגעהערט זאָגן עתידות?

והענין האָב איך אים גענטפערט, אַז אויב דער רבי וואָלט וועלן אַז מ'זאָל אים שטעמפלען אַלס יודע עתידות, וואָלט ער דאָס געטאָן, אָבער דער רבי איז לאַ זה ענינו כלל, איז במילא גלאַט צו מגלה זיין עתידות – ניט, (בכלל האָט מען גערעדט¹ אַז באמת איז באַ חסידים ניט נוגע בכלל צי דער רבי איז יודע עתידות, און ניט איבער דעם איז די התקשרות, דער עיקר איז דאָס וואָס ער איז אַ רבי), נאָר אַז עס איז געווען פאַרבונדען מיט אַן ענין פון לאלתר לתשובה, האָט ער מגלה געווען, אָבער סתם מגלה זיין, איז בכל ביתי נאמן הוא.

בכלל איז אין די לעצטע צייטען, האָט דער רבי מגלה געווען אַ סאָך ענינים, וואָס אַמאָל האָט מען ניט מגלה געווען אזוי פיל. פאַראַיאָרן פסח האָט דער רבי געזאָגט (נדפס בקונטרס ע"ז ע' 188²) אַז ער וויל מגלה זיין אַ ספור, אַיי עס איז דאָך נוגע זיך נו ווייס איך ניט צי צווישן די ספורים וואָס ער האָט נאָכדעם געגעבן איז געווען אויך דער ספור אָדער ניט אָבער עכ"פּ זעט מען אַז צוליב אַ ענין וואָס איז נוגע להכלל, האָט ער זיך איינגעשטעלט, ער האָט איינגעשטעלט אפילו זיין נאמנות, אַלץ כדי... איז צי ער האָט ניט געהאַט קיין ברירה אָדער ער האָט ניט געוואָלט האָבן, האָט ער זיך איינגעשטעלט כנ"ל.

פאַראַיאָרן זומער, איז געווען אַ שטיקעל טומעל וועגן אַ מלחמה. האָט זיך געפונען

(1) ב' אייר*, (2) ספר המאמרים השי"ת ע' 188.

(* שיחוק השי"ת (הוצאה חדשה) ע' 36 ואילך. שם ע' 42 ואילך. המו"ל.

הגעגועים למשיח יפעלו ביאתו

יהודים צריכים לדעת שבודאי כבר בא הזמן שמשיח יבוא, צריך רק שיהי' געגועים למשיח, ובודאי שעי"ז יפעלו ויגלו ביאתו • וזה שלעת עתה עדיין לא בא – זוהי קושיא, שכל קושיא באה מהעלם והסתר הגלות, ובודאי שמשיח בעצמו יתרצה; אבל אסור שזה יחליש יהודי ח"ו, אלא אדרבה – זה צריך לעורר עוד יותר • דבר ברור ופשוט, שעכשיו הוא במצב שבנ"י נמצאים "בעבר הירדן", ועומדים ממש להכנס לארץ ישראל, ביחד עם משה רבינו כפשוטו ממש • הוא עומד ומצפה חסר-סבלנות לרגע שיגאל את בני ישראל מהגלות משיחת ש"פ דברים תשעה באב (נדחה) ה'תשמ"ח – מוגה, תרגום מאידית*

והשלמה, וצריך להיות רק "עמדו הכן כולכם"⁶.

ובמכ"ש וק"ו: אם בנוגע להכנות לכניסתם בפעם הראשונה לארץ ישראל (כשבנ"י היו עדיין "בערבות מואב") כבר נרגשה רק העלי' שבה ("בעבר הירדן"), אע"פ שמשה ידע שהוא לא יכניס את בני ישראל לארץ ישראל (מבלי הבט על תפלתו להקב"ה "ואתחנן אל ה' גו"), ובמילא יכול להיות שהביאה לארץ לא תהי' ביאה נצחית⁷, ויכול להיות שאח"כ ילכו עוד הפעם בגלות⁸.

א. . . ע"פ הנ"ל מובנת ההוראה לבנ"י בדורנו זה, דור האחרון של הגלות – שמכיון שעומדים בסיום הגלות ד"ערבות מואב" [לפי כל הסימנים בגמרא², ולפי מה שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו העיד כבר מלפני כמה שנים, שנשאר רק לצחצח הכפתורים³, ו"לאלתר לגאולה"⁴, ומשיח עומד אחר כתלנו⁵, וכו' וכו'] – מובן שעכשיו צריך כבר להרגיש בגלוי (לא הקושי של הגלות ר"ל, אלא) שעומדים "בעבר הירדן", נמצאים כבר בעלי' ליכנס לארץ ישראל בגאולה האמיתית

(נדפס בסה"מ קונטרסים ח"ב שצ, ב. אגרות קודש שלו ח"ד ע' רעט).

(7) ראה שערי תשובה לאדהאמ"צ ח"ב חינוך בתחלתו. אה"ת ואתחנן ע' סה. צג. ועוד.

(8) ועפ"ז יומתק מה שגבי מיתת משה (מפני שלא נכנס לארץ) ובכתי בני ע"ל זה נאמר (ברכה לד, א. ח)

רק "בערבות מואב" (ולא "בעבר הירדן"), שזה מדגיש הירידה בגלות, כנ"ל בפנים סוס"ד (התועודיות הנ"ל ע' 116. המו"ל).

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

(1) המבואר בהשיחה לפנ"ז (התועודיות תשמ"ח ח"ד ע' 114 ואילך). המו"ל.

(2) בסיום מסכת סוטה.

(3) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(4) "קול קורא" ב"הקריאה והקדושה" תש"א-תש"ב.

(5) "קול קורא" שם סיון תש"א.

(6) מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר מכ"ז אד"ר תרח"ץ

בסיום השיחה נתן כ"ק אדי"ש להמדריכים והמדריכות שי מטבעות של 10 סנט לחלקם לכאור"א מהילדים והילדות שי – 2 מטבעות לכ"א. אח"כ קרא לה"ר. ונתן לו עבור הילדים דכאן (שבאו בלי קעמפ). טרם צאתו הורה כ"ק אדי"ש להכריז שאת החומר שישלחו עבור מבצע "תורה עבודה גמילות חסדים" יאספו ע"י שליח.

י"ק ע"ק ע' במ"ק, גמ' תנ"ך, ו' אנת-אג; בשעה 1:30 לערך נכנס כ"ק אדי"ש להתוועדות, שארכה זמן רב מהרגיל (כ-4 שעות), להלן נקודות קצרות מאוד מהמדובר:

שיחה א': הדגשת ענין הגאולה בשבת זו, וביאר באריכות את הסיבה לאריכות הגלות והקיצין שנאמרו על זמנים שונים. ביאר בפרטיות בתורת הרלו"צ מברדיטשוב שבשבת חזון מראים לכאור"א את ביהמ"ק וענינה בעבודת האדם (קטע משיחה זו תורגם ללה"ק ונדפס בעמוד 8 בגליון זה).

שיחה ב': המעלה בשבת חזון דמיני מתברכין גם ימי הנחמה שלאחר ת"ב. מאורעות היום דז' מנ"א "נכנסו נכרים אכלו ושתו וקלקלו" – ע"י גודל הירידה תהי עלי גדולה יותר ע"י ההיפך דהנ"ל בקדושה – כשרות האכו"ש, טהרת המשפחה והדלקת נש"ק – בנין ביהמ"ק ברוחניות. ענין ת"ב שחל ביום ג' בשבוע "שהוכפל בו כי טוב" – להפוך את ת"ב ליו"ט כפול ע"י אהבת ישראל.

שיחה ג': הקביעות דשבת חזון בשנת השמיטה שענינה שבת, תענוג, מדגישה יותר את שלילת הגלות, בדוגמת שבת שבה עומדים למעלה מהגלות. בשמיטה "כל מלאכתך עשויו", כולל עבודת התשובה ואעפ"כ צ"ל ב"קב שלוי" – מעשינו ועבודתינו המביאים את הגאולה. כ"ק אדי"ש אמר מאמר (כעין שיחה) "ד"ה ציון במשפט תפדה ושבי בצדקה".

שיחה ד': ביאר בפרש"י (א, ו), לקוטי לו"צ (ע' שצה), פרקי אבות (פ"ג מג), הלי ביהמ"ק (בסופן), המשך הביאור בהלי ביהמ"ק משי"פ מטי"מ והמשך הביאור בתורת הבעש"ט בענין ההתהוות בכל רגע.

שיחה ה': הביאור בפרש"י ובפי אבות. עריכת סיומי מסכתות וכינוסי ילדים בטי הימים.

שיחה ו': המשך הביאור בפרקי אבות וההוראה בעבודה.

שיחה ז': ע"ד ההגבלה בשתיית משקה לא יותר מג' כוסיות והורה כ"ק אדי"ש שלא יעשו "קונצנים" לשתות ג' כוסות גדולים או אפי' בינונים, אלא הכוונה לכוסות קטנים! בסיום השיחה הורה לערוך אסיפה כיצד לבצע את כל הענינים המדוברים לעיל באופן הכי "שטרעם"דיק", ושכאור"א ישתתף באסיפה זו והמעשה הוא העיקר.

באמצע בהתוועדות, בעת שניגנו "זאָל שוין זיין די גאולה" עודד כ"ק אדי"ש את השירה בתנועות ידיו הקי' משך זמן מה.

בסיום ההתוועדות מסר כ"ק אדי"ש את המזונות והיין עבור האסיפות.

כהרף עין¹⁷, ובפרט שבודאי הוא גם כבר המצב ד"זכו", ובמילא בא משיח "ארו עם ענני שמיא"¹⁸.

ב. גילוי הטוב והעלי' ("בעבר הירדן") בתשעה באב הוא בהדגשה יתירה בקביעות שנה זו, שתשעה באב חל ביום השבת, שאז התענית נדחה, וידוע פתגם רבותינו נשיאנו¹⁹ (מיוסד על דברי רבי יהודה הנשיא בגמרא²⁰ "הואיל ונדחה אידחה"), "הלואי שיהי נדחה באמת, ויהפך לששון ולשמחה".

ונוסף לזה: מכיון שהתענית נדחה – הרי בשבת זו מודגש בגלוי רק המעלה של יום זה, זה שמשיח נולד אז!²¹

ג. ההוראה לפועל מכל זה:

יהודים צריכים לדעת שבודאי כבר בא הזמן שמשיח יבוא, כנ"ל בארוכה, צריך רק שיהי' געגועים למשיח, ובודאי שע"יז יפעלו ויגלו ("ארויסרופן") ביאתו.

וזה שלעת עתה עדין לא בא – וזהי קושיא, שכל קושיא באה מהעלם והסתר הגלות, ובודאי שמשיח בעצמו יתראה; אבל אסור שזה יחליש יהודי ח"ו, אלא אדרבה – זה צריך לעורר עוד יותר עלי' בהעבודה "בעבר הירדן" – תוספת מרץ וחיות, להוסיף

ביתר שאת וביתר עז ב"משפט" (תורה) ו"צדקה", שמביאים הגאולה, "ציון במשפט תפדה ושבי בצדקה".

ובפרט בעמדנו בשבת תשעה באב לאחרי חצות היום, הזמן דלית משיח – הרי זה הזמן בדיק ש"מזלו גובר"²², המזל דמשיח²³ הוא בהתגברות, ובאופן ד(מזל מלשון) "ונוזלים"²⁴, שזה נוזל ונמשך למטה, לכל ישראל (ובפרט לכאור"א מהם בניצוץ משיח שבכאור"א²⁵).

וזה צריך לעורר ולגלות אצל כאור"א התגברות בעבודתו להוסיף ה"מצוה אחת" שהיא תכריע "את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"²⁶ – הגאולה האמיתית והשלמה.

ובפרט ע"י ההוספה בלימוד התורה (משפט) ונתנית הצדקה (שפועלים "ציון במשפט תפדה ושבי בצדקה") באופן המותר ביום שבת קודש, ועאכו"כ – מחד, עשירי באב (בענינים המותרים ללמוד ביום זה) – הן בנוגע לעצמו והן בנוגע להשפיע על כל האחרים.

ובכדי להקל על הענין, יש להציע (בתור "מפקחין על צרכי ציבור בשבת"²⁷), שאלו

23 שישנו בכל דור ודור, ולא עוד, אלא שהוא כבר במצב שראוי לגאול תומ"י (מבלי עיכוב חבישת נגע אחד כגמרא) את ישראל ("הוגה בתורה ועוסק במצוות וכו" – רמב"ם הל' מלכים ספ"א). דמכיון שפס"ד ברור דכשישראל עושין תשובה מיד הן נגאלין – הרי מוכרח, שכבר ישנו (עוד לפני עשיית תשובה) משיח במצב כזה, שכשישראל עושין תשובה יגאל אותם מיד.

24 לקו"ת האזינו ע"א, ב.

25 מאור עינים ס"פ פ"ג פ"ג.

26 רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.

27 ראה שבת ק"א, טו. שו"ע או"ח ס"ו ס"ו. שו"ע

אדה"ז שם ס"ב.

17 מכליתא ופרש"י בא יב, מא.

18 סנהדרין שם.

19 ס' השיחות הש"ת ע' 157. נתבאר בלקו"ש י"ז תמוז (נדחה) ש. ז. "חל"ג ע' 156 ואילך. המו"ל). קונטרס משיחות ש"פ בלק ש. ז. (סה"ש תשמ"ח ע' 526 ואילך. המו"ל).

20 מגילה ה, רע"ב.

21 איכ"ר פ"א, נא.

והעיר שמשיח יצא מרות המואבי' – גילוי הטוב ש"בארץ מואב" (ראה לקו"ת חוקת סו, ג. אוה"ת נ"ך ע' נה).

22 ראה ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח ובקרבן העדה.

23 ראה שיחת כ"ה אדר ושיחת אחש"פ ש. ז.

לפניכם פרק מ"ב מ"יומן תש"מ" מיום ה', ד' מנחם-אב - עד תשעה באב
 היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע
 [ותדתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג
 גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
 נערך ע"י מערכת "יהי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

י"ק ר', ג' אגמט-א: היום התקיים כינוס ילדים ב-770 בהשתתפות כ"ק אדי"ש שהתפלל
 איתם תפלת מנחה. בעת חזרת השי"ך דפדף כ"ק אדי"ש בקונטרס הלי ביהב"ח שהביא עמו.
 לאחר התפלה אמרו הילדים את י"ב הפסוקים ומאמרי חז"ל, וכ"ק אדי"ש אמר לפניהם
 שיחה ארוכה, להלן נקודות קצרות מאוד מהמדובר:

א) הגלות היא "מפני חטאינו" וימי האבילות מדגישים את הצורך להוסיף בתורה
 ומצוות. **ב)** גלות השכינה היתה רק "כיון שגלו תינוקות" ובכחם להביא הגאולה. **ג)** ביאר
 הלשון "בית הבחירה", וההוראה: הבחירה נתונה בידי כאו"א לעשות ביהב"ח. **ד)** ההוראה
 מפי השבוע: לא לכבוש עממין בדרך לא"י אלא לכבוש בא"י - מה שניתן לבניי הוא השייך
 להם ואילו מה שאינו שייך הוזהרו שלא לכבוש. **ה)** לימוד מעלת הילדים מסיפור הזהר (בפי
 דברים) - "זכאה דרא"י שבו גם הקטנים לומדים (רז"י). תורה. **ו)** יום ההילולא של הארז"ל
 (ה' מני"א) ויש ללמוד מהנהגותיו: **ז)** שלא לחוס על ממון בעבור מצוה. **ח)** תוספת באהבת
 ישראל (ע"פ התקנה דנכון לומר קודם התפלה הריני מקבל כו'). ובנוגע לפועל: מה' במני"א
 עד ט"ו יוסיפו הוספה מיוחדת בתורה, תפלה וצדקה, ובשמחה, והילדים ירשמו את
 מעשיהם ובר"ח אלול יקבלו פרסים.

(* ערכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו
 על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר
 חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ושגיאות מי יבין".
 דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת
 הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

והולך ומוסיף ואור עד שמיד יפעלו ביאת
 משיח צדקנו למטה מעשרה טפחים, ואז
 יוסיפו עוד יותר בכל העניינים, מעלה בקודש
 עצמו (כנ"ל), למעלה מעלה עד אין סוף,
 ומתוך שמחה גדולה,

ביחד עם אלה ש"הקיצו ורננו שוכני
 עפר"³¹, ומשה ואהרן עמהם, ואתפשטותא
 דמשה בכל דרא ודרא³², ובדורנו - נשיא
 דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר,

וכולם ביחד נלך מ"בעבר הירדן" לארץ
 ישראל, ומשיח צדקנו בראש,

וכל זה - תיכף ומיד, ושמחת עולם על
 ראשם³³.

שבשעירי באב נוסעים למקומות שונים בכדי
 לדבר עם יהודים אודות יהדות בכלל ואודות
 תשעה באב בפרט - יקחו עמהם קופת-צדקה
 שמזכירה ומעוררת על נתינת הצדקה, וגם
 "לקחת" עמהם דברי תורה (מענינא דיומא
 שאפשר להגיד לאחרים בעל-פה, באותיות
 המתאימות להם, בדרכי נועם ובדרכי שלום,
 "האמת והשלום אהבו"²⁸).

ומהתגברות זו תהי' פעולה נמשכת ומעלין
 בקודש בההוספה בלימוד התורה ונתינת
 הצדקה, ובכלל בקיום המצוות בהידור - גם
 בימים שלאח"ז, במשך חודש מנחם-אב,
 ועאכו"כ אח"כ בחודש אלול, חודש
 הרחמים²⁹, ועאכו"כ בחודש תשרי, המרובה
 במועדות³⁰.

- (28) זכרי' ח, יט. רמב"ם סוף הל' תעניות.
 (29) ראה שו"ע או"ח ר"ס תקפא. לקו"ת ראה לב, א
 ואילך.
 (30) ב"י או"ח סתצ"ב. השלמה לשו"ע אדה"ז לר"צ
 מדובראונא סקל"א ס"ח. שו"ע אדה"ז שם ס"ב.
 (31) ישעי' כו, יט.
 (32) תקו"ז תס"ט.
 (33) ישעי' לה, יו"ד. נא, יא.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ו' סיון ה'תש"ס
 ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב
 ולזכות משפחתם שיחי

פרך חדש!

לאחרונה יצא לאור כרך שישי מסדרת הכרכים
 של "יהי המלך" - מגליונות רפ-ישו
 למעוניינים ניתן להשיגו בכתובת המערכת באה"ק או בחו"ל
 וזאת למודעי: מתוך 5 הכרכים שיצאו עד כה אזלו 4 כרכים,
 ומהכרך האחרון נותרו כרכים בודדים בלבד
 המעוניינים מתבקשים להזדרז וליצור עצמנו קשר

תשובתו של דוד המלך לשאלה: כיצד יכול לבוא לפתע משיח?

פרסום ראשון בלשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

ההוראה¹ משיעור תהלים היומי הנאמר ביום ז' מנחם אב:

כאשר אומרים ליהודי, שאם יתנהג כדבעי יבוא מיד משיח צדקנו אע"פ שכעת נמצא בגלות - הוא לא יבין כלל איך יכול לקרות דבר כזה: הרי הוא נמצא בגלות כמה מאות שנים, וכיצד יבוא לפתע משיח צדקנו (ע"י שיתנהג כפי שצריך להיות), ותהי' מיד הגאולה האמיתית והשלמה, והכל באופן ד"מיד הן נגאלין?²!

אזי שאלה זו שאל כבר דוד מלך ישראל [ש"חי וקיים" גם עתה³] בספר התהלים שלו [שבו נכתבו "זמירות ישראל"⁴ שאמרם דוד המלך בתור שליח של כל יהודי וכל בני ישראל] וגם מיישב את השאלה:

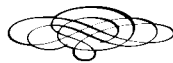
דוד המלך אומר, כאשר "אבואה אל מזבח אלקים"⁵ - אני ניגש אל המזבח בבית המקדש, מיד נהי' "מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי"⁶: הנשמה היהודית "תהמי" - מתחילה להתבונן ולדאוג - כיצד יקרה הדבר, שלאחרי כל כך הרבה מאות שנים בגלות תתרחש לפתע מהפיכה מן הקצה אל הקצה, ובאותו הרגע - "מיד" - תבוא הגאולה האמיתית והשלמה!?

דוד המלך עונה, בשליחותו של הקב"ה, ואומר זאת לכל יהודי ויהודי - "מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי (בתמי) - הוחילי לאלקים":

מכיון ש"הוחילי לאלקים" - סומכים על הקב"ה ובוטחים בו, הרי זה דבר בטוח ש"אבואה אל מזבח אלקים". ואורך בכנור גו"⁵ - שנכנסים לביהמ"ק ולמזבח, ושם אומרים שירות ותשבחות להקב"ה.

(משיחת ז' מנ"א ה'תש"מ, לתלמידים ותלמידות בביהכ"נ, אחרי תפלת מנחה - בלתי מוגה)

- 1) קטע זה בא בהמשך לנאמר קודם בהשיחה (שיחות קודש תש"מ ח"ג ע' 805 סעיף ו ואילך).
- 2) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.
- 3) ר"ה כה, א.
- 4) ש"ב כג, א. וראה שהש"ר פ"ד, ד (בתחלתו).
- 5) תהלים מג, ד.
- 6) שם, ה.

לפנינו אגרת קודש
מכ"ק אד"ש מה"מ
מתאריך זהה לשבת זו
(ככל הידוע חלקה השני לא פורסם)

- מהעתקה -

ב"ה. ה' מנ"א ה'תשט"ז
ברוקלין.
שלום וברכה!

במענה על מכתבו מעש"ק חזון, בו מבאר שתיקתו הארוכה, כי אין ע"ד מה לכתוב, הנה מובן הצער ממצב כזה אשר, אף שלצערי הגדול כן הוא הנהגת רוב אנ"ש ב. . . הנה אין זה משנה כלל את הענין, אשר בו בזמן שבכל שעה יש ובנקל לפעול לפעול בכלל, ובפרט ב. . . עתה, בהפצת המעיינות הוצה, נוסף על החזקת היהדות בכלל, הנה עשיריות ואולי עוד יותר מאנ"ש ומהם גם תמימים שזכו שרבותינו הק' השקיעו בהם כחות ע"מ שיהיו נרות להאיר, יושבים בחבוק ידיים, ו"מחכים" להתעוררות מבחוץ, וכשבאה ההתעוררות היא ע"ד המובא בלקו"ת דיולדת נקבה, וברובא דרובא גם הולדה זו אינה, וכמ"ש נשיאים ורוח וגשם אין, ובודאי הגמור אשר גם בעיני בשר רואים שמאות מתלמידי הישיבות ובני ישראל בכלל צמאים ומשתוקקים שיראו להם את האמת, כי כבר נוכחו גם הם לדעת, אשר הצד האחר או בלשון המורגל הסטרא אחרא וכל עניני' אין לה מציאות ואין לה קיום.

וע"פ הנ"ל הרי מובן, אשר אין זה רק חסרון ריוח וענין פרטי של תמים פלוני או של פרט מאנ"ש פלוני, אלא הדברים אמורים גם בהנוגע לכוחות נשיאנו ראש ומוחין של כל הדור, שאין מנצלים אותם, וע"ד שנאמר מלך אסור ברהטים, מאן מלכי רבנן, וכבר נלאיתי לכפול עוד פעם ועוד פעם - כיון שכנראה מכתבי רק פועלים נמיכות רוח לשעה פחות או יותר קלה ואח"כ חוזרים הדברים לקדמותם וכמ"ש כי עם קשה עורף הוא, ויה"ר שכאו"א מאתנו ינצל קשי העורף בסטרא קדושה דוקא, ויקויים בנו כי עם קשה עורף הוא וסלחתי.

בברכה לבריאות ולבשו"ט (הי"ק)

המשך האגרת בעמוד 13

ראיית בית המקדש בשבת חזון

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"*

מובא בשם ר' לוי יצחק מברדיטשוב¹ ש"שבת חזון" הוא מלשון מחזה, כי בה מראים "לכאו"א המקדש דלעתיד".

. ואע"פ שבעיני בשר לא רואים (עכ"פ כו"כ אינם רואים) את "המקדש דלעתיד", כפי שידע אינש בנפשי, אך (כהסיפור הידוע²) האם בגלל שהסוסים הם סוסים – המלאכים אינם מלאכים?!

ובענינו: האם משום שהנפש הבהמית והעיני בשר שלו (שהנפש הבהמית פועלת עליהם) אינם רואים את "המקדש דלעתיד" שמראים לו – לא רואה זאת ה"יחידה" שלו?! וכיון שהוא מאמין שה"יחידה" שלו רואה זאת, הרי זה פועל אצלו התאמתות בידעה כאילו שרואה זאת בעצמו בעיני בשר!

והמעשה הוא העיקר: מה שמראים בשבת חזון "לכאו"א המקדש דלעתיד" – הוא בכדי שזה יפעל בעבודתו במעשה בפועל ויעורר אותו לעסוק ב"קב שלו"³ בניית בית המקדש⁴.

ועי"ז שרואה בשבת חזון את ביהמ"ק בנוי, הוא מבין שכל הגלות היא רק "על מנת שיבוא ארץ". . ויבנה אריאל⁵, ובמילא זה פועל שיוסיף עוד בעבודתו כדי להביא לידי גילוי את הכוונה שבגלות – ה"בוא ארץ". . ויבנה אריאל".

ובפרט שמראים לו זאת כבר ברגע הראשון שבשבת חזון – כמובן מכך שתיכף לאחר הרגע הראשון של השבת נקראת היא שבת חזון, כפי שרואים בפשטות – כאשר שואלים מישהו מיד ברגע הראשון של השבת: איזו שבת זו, ובמה היא שונה משאר שבתות השנה? יענה שזוהי "שבת חזון"! ומזה מובן, שגם הנקודה של שבת חזון – שמראים "לכאו"א המקדש דלעתיד" – ישנה כבר ברגע הראשון של שבת זו.

ובפרט שעתה כבר עומדים אחרי קריאת התורה וקריאת ההפטרה של פ' חזון עם ברכה לפני ולאחרי, ובזמן דרעוא דרעוין – הרי ישנה נתינת כח הרבה יותר חזקה, שמה שמראים "לכאו"א המקדש דלעתיד" בשבת זו – יפעל וישפיע על כאו"א במעשה בפועל מיד בשבת זו, וגם לקחת החלטות טובות משבת זו בנוגע למעשה בפועל בימים הבאים.

וכיון שנמצאים כבר קרוב להגאולה, אזי כאשר מקבלים החלטה טובה – "הקב"ה מצרפה למעשה"⁶ מיד, וישנם ב' המעלות – הן המעלה דמחשבה והן המעלה דמעשה.

(משיחת ש"פ דברים ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

* מובאת בזה בעריכה מחודשת עם מ"מ בשוה"ג.
 (1) נעתק באוה"ת נ"ך כרך ב' ע' א'צז בהערה.
 (2) ראה גם סה"מ תרפ"ח ס"ע ר.א. וראה גם צילום הכתי"ק שנתפרסם ב"יחי המלך" גליון שסז ע' 8.
 (3) ראה ב"מ לח, א.
 (4) כמדובר לעיל, סכ"א בהשיחה (שיחות קודש תש"מ ח"ג ע' 729).
 (5) יל"ש לתחלת ספר ירמ' רמז רנט. וראה אוה"ת נ"ך כרך ב' ע' א'נו ואילך.
 (6) קידושין מ, א. וראה סה"מ תש"ב ע' 87.

גם האבנים, העצים והעפר של 770 יעברו לא"י

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

הגמרא במסכת מגילה אומרת¹: "עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות" – "מקדש מעט"² שבחוץ לארץ – "שיקבעו בארץ ישראל", עד למקום המקדש על הר המורי³.

זאת-אומרת, לא יקחו לארץ ישראל רק את המתפללים בבתי כנסיות ולומדי התורה בבתי מדרשות, ולא רק את התורה ומצות שקיימו שמה וספרי התורה – אלא גם את עצם האבנים, העצים והעפר⁴ של **הבנינים הגשמיים** דבתי כנסיות ובתי מדרשות, יקחו לארץ ישראל למקום המקדש על הר המורי!

כיון שעי"ז שיהודים התפללו ולמדו תורה באותם בתי כנסיות ובתי מדרשות במשך זמן גלות, ובלשון הגמרא⁵ "קורין ומרביצין בהן תורה" – הם המשיכו קדושה גם בבתי עצמם, באבנים, עצים ועפר, והקדושה נשארת בהם באופן קבוע ונצחי לעולמים, עד שמעבירים אותם לארץ ישראל ולירושלים על הר הבית⁶.

שזהו דבר נפלא ("א עוואלדיקע זאך"): אע"פ שנמצאים בגלות, ועוד בגלות בתוך גלות – כי נוסף על הגלות דירידת הנשמה בגוף, נמצאים גם בגלות כפשוטו – אע"פ, עי"ז שיהודים מתפללים ולומדים בבתי כנסיות ובתי מדרשות, הם ממשיכים קדושה נצחית בעצם הבנינים הגשמיים, עד שיעבירו את הבנינים לארץ ישראל לירושלים על הר הבית, מעבר מן הקצה אל הקצה – מגלות בתוך גלות עד לתכלית העילוי בקדושה!

[. .] אם הדברים אמורים בנוגע לכל הבתי כנסיות ובתי מדרשות, עאכו"כ שכן הוא בנוגע לבית הכנסת ובית המדרש זה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, היכן שעבד את עבודתו בתומ"צ והנהיג את צאן מרעיתו במשך עשר שנים – הרי זה דבר הברור שלא יקחו לארץ ישראל רק את המתפללים ולומדי התורה בביהכנ"ס וביהמ"ד זה, ולא רק את התומ"צ וכל הענינים שכ"ק מו"ח אדמו"ר פעל, ולא רק את ספרי התורה וכו' – אלא גם את עצם הבנין של האבנים, עצים ועפר עם ה"עזרת נשים" וכל הענינים שנמצאים שם וכו' – יקחו יחד לארץ ישראל, לירושלים על הר הבית!

(משיחת ש"פ דברים, שבת חזון ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

* מובאת בזה בעריכה מחודשת עם מ"מ בשוה"ג.
 (1) כט, א. בכ"ז ראה קונטרס בענין "מקדש מעט זה בית רבינו שבבבל" (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 467 ואילך).
 (2) יחזקאל יא, טז.
 (3) ראה חדא"ג שם.
 (4) ראה נגעים פי"ב מ"ב.
 (5) מגילה שם.
 (6) ראה גם לקו"ש ח"ו ע' 168.

